

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 1/2022

Vážení čtenáři, vážené čtenářky, v podvečer neděle Božího slova vzniká úvodník, který právě čtete. A možná tak činíte v blízkosti svátku Uvedení Páně do chrámu.

Formulace Boží slovo v názvu neděle vyjadřuje, že Bůh promluvil. To je neslýchaná událost v dějinách náboženství, a tedy lidstva. Mnohokrát a mnoha způsoby se Bůh vyjádřil, slovem i činem, vždy s nevyřčeným předpokladem, že alespoň některý člověk poslouchá. Který? Bavíme se zde o úzké skupince lidí mimořádně obdařených neobyčejnými schopnostmi? Nebo jsme ve hře všichni, my obyčejní, zaměstnaní každodenními starostmi? A to navíc nejsme všichni stejní. Do hry vstupuje pestrost kultur a rozmanitost náboženských představ i obrazů světa.

Boží slovo je vyřčeno, zapisuje se a vtěluje. Jedno i druhé znamená omezení, spoutání Božího lidským. A zde je třeba zdůraznit, že je to dobrovolné, chtěné sebeomezení. Ve snaze začít rozhovor s člověkem Bůh neváhá udělat tento krok. A žádoucí odpověď člověka? Svým způsobem je celá Bible sérií příběhů o pokusech navázat tento božskolidský dialog.

I uvedení Páně do chrámu, jak nám ho popisuje Lukáš v druhé kapitole svého evangelia, je takovým příběhem. Přítomni jsou výslovně: Maria, kterou anděl nazývá milostiplnou, Josef, muž spravedlivý (v biblickém, ne pouze etickém slova smyslu), Simeon, s nímž byl Duch svatý, a Anna, která mnoho let sloužila Bohu. A samozřejmě Ježíš, dítě mezi dospělými, odkázané a dosud pasivní. V domě Božím se formuje zdánlivě nesourodá čtveřice osob, kterou spojuje jedno – jsou ve službách Hospodina. A to je klíč.

Zaslechnout Boží slovo v hluku tohoto světa a vysvobodit ho z umrtvující litery slova lidského předpokládá vzít vážně, že se Slovo stalo tělem a přebývá mezi námi. Všechny, a tedy i každého z nás, Bůh oslovuje. Každému z nás nabízí pomoc svého svatého Ducha, abychom nepatřili mezi ty nešťastné, kteří mají uši, ale neslyší. To není o intelektu, o míře vzdělání nebo o kulturním pozadí. Bezvýznamná je tradice, sociální postavení nebo kmenová příslušnost. Skupinku kolem čtyřicetidenního Ježíše spojuje otevřenost. Každý z nich považuje za samozřejmé, že Bůh je a že se stará. Slyší, protože jsou přesvědčeni, že lze slyšet a že má smysl naslouchat.

Přeji vám obohacující čtení

P. Pavel Tobek

Z OBSAHU

Aktuality	02
Pastorační aktivity a statistika 2021	07
Cestovní ruch 2021	08
Zaměstnanci farnosti 2021	09
Opravy památek 2021	09
Pastorační rada farnosti	11
Charita	11
Církevní gymnázium	13
Napsali jste...	
Život v Duchu pro mládež	14
Rozhovor s manžely Jiřikovými	15
Fejeton	19
Kalendář akcí	20

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
1/2022

Vydáno: 6. 2. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná
Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 16. 02. 2022

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

AKTUALITY

Štědrý dar pro betlémské děti

Během vánoční doby měli věřící a návštěvníci kutnohorských kostelů možnost přispět do kampaně **Štědrý dar pro betlémské děti** a podpořit tak obecně prospěšnou společnost Dlaň životu, která provozuje Azylový dům pro matky v tísní v Hamrech u Hlinska.

Ve sbírkách konaných při vánočních bohoslužbách se vybralo 38 848 Kč, do kasičky – andělíčka u jeslíček v kostele svatého Jakuba lidé přispěli 25 156 Kč. Spolu s výtěžkem z křesetické farnosti, který činí 4 080 Kč, bylo do sbírky odesláno celkem 68 084 Kč.

Z nadačního fondu, který zřizuje Dlaň životu, dorazilo osobní poděkování adresované otci Janu Uhlíři:

(...) Tato vaše každoroční podpora je pro nás nejen velkou pomocí, ale také obrovským povzbuzením. (...) Přijměte naše poděkování a ujištění, že dar v pořádku dorazil a my z něj máme upřímnou radost. V tomto roce byl azylový dům během Vánoc zaplněn do posledního místečka a bylo naší radostí, že jsme těmto ubytovaným maminkám a dětem mohli nabídnout klidnější a snad i pěknější Vánoce. Bez vaší podpory bychom to nedokázali. Prosíme proto, vyřídíte naše srdečné díky také vašim farníkům. (...)

Azylový dům pro matky v tísní funguje již čtrnáct let a nabízí ubytování, podporu a zázemí ženám, které se dostaly do tísnivé situace během těhotenství. Během pobytu mohou klientky řešit nastalé problémy, rozvíjet své mateřské dovednosti a získávat i pracovní zkušenosti prostřednictvím tréninkového zaměstnání. Od svého založení dům pomohl již 181 maminkám a 247 dětem.

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora

-red-

Zpravodaj do e-mailu

Nabízíme zaslání Zpravodaje ve formátu PDF e-mailem. Pokud máte o tuto službu zájem, napište si o ni na katerina.grenarova@khfarnost.cz. Každé nové číslo vám přijde do schránky okamžitě po jeho dokončení, tedy zpravidla v pátek před oficiálním datem vydání.

-red-

Intence na rok 2022

Během prosince a ledna byla možnost zapisovat si intence na rok 2022, aby se však dostalo na všechny, mohl si každý zapsat úmysl nejvíce na tři mše svaté. Nyní je již možné zadávat další intence na zbývající mše bez omezení. V případě zájmu kontaktujte Jaroslava Boušku (e-mail: jaroslav.bouska@khfarnost.cz, tel.: 731 604 607) nebo se zastavte v sakristii Svatého Jakuba.

-red-

Sběr známek na misie pozastaven

V uplynulých letech jsme sbírali poštovní známky, které byly odlepovány, tříděny a baleny v rámci aktivizace v Oblastní charitě Kutná Hora a potom distribuovány prostřednictvím Oblastní charity Pardubice dál na podporu misijních činností.

V současné době se známky nesbírají. Prosíme, známky tedy nenoste ani do kostela, ani na faru. Jedním důvodem jsou protiepidemická opatření, druhým skutečnost, že pro známky momentálně není odbyt. Lidé, kteří byli v procesu zaangažování, např. paní doktorka Maříková nebo paní Novotná z Pardubic, odešli na věčnost.

Pokud by se situace změnila, znovu o tom napíšeme.

Marie Macková

Zveme děti do sakristie

V polovině prosince se uskutečnila schůzka rodičů, respektive maminek malých dětí, kterých se týká nedělní program v sakristii. Podrobily jsme tuto službu revizi, ze které vyplynulo, že nabídka by měla zůstat zachována. Zároveň se do týmu, který program pro děti do sakristie připravuje, přidaly další dvě osoby, takže je možné rozložit síly a aktivitu zachovat. Navíc je ve farnosti ještě pár lidí, kteří jsou ochotní s programem narázově pomoci. Koordinátorkou služby zůstává Tereza Šedivcová (tel.: 775 171 109, e-mail: clovik@centrum.cz).

Nadále tedy zveme děti, aby se při nedělní mši svaté po evangeliu přesunuly do sakristie, kde pro ně bývá připraveno povídání, jednoduché tvoření nebo zpívání na aktuální téma související s bohoslužbou slova daného dne. Neplatí to pouze při třetí neděli v měsíci, kdy je na děti zaměřena celá mše svatá včetně homilie. Tehdy jsou děti zvány, aby přišly dopředu k oltáři a otci Janovi s kázáním pomohly. ☺

-red-

Synodalita v naší farnosti

Sejít se ke vzájemnému naslouchání, vyjádřit svobodně svůj názor, být otevřen Duchu svatému, udělat něco pro své společenství, následovat výzvu papeže Františka... To pro mě byly motivy vedoucí k rozhodnutí se v naší farnosti do synodálního procesu zapojit.

Jsem moc ráda, že vzájemnou podporou a pomocí můžeme opravdu společně jít i touto aktivitou. Děkuji otci Janovi, Katece a Luce Grenarovým za společnou přípravu procesu v naší farnosti i těm, kdo obětavě vedou jednotlivé skupiny, které se schází nad jedním z deseti témat. A v neposlední řadě všem, kdo tyto skupiny svou účastí tvoří. Celkem jich vzniklo neuvěřitelných devatenáct.

V úterý 8. března v 19:00 se se všemi moderátory skupinek sejdeme na faře, abychom se podělili o radost i zkušenosti ze společné cesty synodalitou. V neděli 13. března pak mší svatou završíme synodální proces v naší farnosti. ►

Přeji všem, kteří jste se zapojili a scházíte se v některé ze skupin, aby to pro vás byl plodný čas společenství v Duchu svatém. A abychom to, co se nám odhalí při práci ve skupinách, nepromarnili, nezakopali jako nedobrý služebník, ale zúročili v našem společenství i osobní živé víře.

Marie Slavotínková

Světový den nemocných

Neděle 13. února je vyhlášena Světovým dnem nemocných. Při této příležitosti bude v kostele svatého Jakuba slavena mše svatá za všechny nemocné v našem městě, za ty, kdo o ně pečují, a za kutnohorskou nemocnici. Zároveň bude při této mši svaté příležitost přistoupit ke svátosti pomazání nemocných. V případě, že máte o tuto svátost zájem, ale nemůžete se na mši osobně dostavit, kontaktujte P. Jana Uhlíře (tel.: 777 339 233).

-red-

Beseda o partnerských vztazích s Karlem Řežábkem

Křesťanské společenství v Kutné Hoře pořádá 14. února od 19:00 při příležitosti Národního týdne manželství setkání s pastorem, hudebníkem a publicistou Karlem Řežábkem z Plzně. Kromě práce pastora vede Karel Řežábek manželské kurzy a věnuje se osobnímu koučinku. Tématem setkání budou manželské vztahy a skutečnost, že rozdíl povah a zájmů manželů je nejčastěji uváděnou příčinou rozpadu vztahů. Jaké jsou důvody a jak se zachovat?

Více informací o této, ale i dalších akcích, které se konají v prostorách Křesťanského společenství Kutná Hora (bývalé školní družině na sídlišti v Šipší, vchod z ulice Sportovců) naleznete na webových stránkách kskh.cz.

Alexandr Štěpanovský

Víkendové duchovní obnovy

Pokud se nezpřísní protiepidemická opatření, uskuteční se tradiční duchovní obnovy ve Slavoňově. Program zajišťuje P. Jan Uhlíř, pozval si také hosty, kteří účastníkům nabídnou svědectví ze svého života. Pro mládež to budou manželé Tylšovi z Bedřichovic v Orlických horách; termín duchovní obnovy je 11. – 13. února a přihlášky shromažďuje Terezie Cinerová (e-mail: cinerovaterezie@seznam.cz). Ženy navštíví manželé Melicharovi z Náchoda, obnova připadá na víkend 25. – 27. února, kontaktní osobou je Monika Trdličková (e-mail: monicatrd@seznam.cz). Muži se mohou na hosta rovněž těšit, jméno bude teprve potvrzeno. Do Slavoňova se vydají 18. – 20. března, zájemci se mohou obracet na Ladislava Vokouna (e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com). Stále jsou volná místa; nechte se nalákat svědectvími zveřejněnými v příslušných vydáních Zpravodaje z minulých let a neváhejte se přihlásit.

-red-

Seminář o evangelizaci

Milí farníci, jste srdečně zváni na Seminář o evangelizaci, který proběhne v sobotu 12. března v prostorách Nového Adalbertina v Hradci Králové. Seminář je určen pro všechny diecézany napříč generacemi. Jeho cílem je přiblížit nám všem téma evangelizace, připomenout, že evangelizace je hlavní úkol, který Kristus svěřil církvi po svém Zmrtvýchvstání, a konečně představit konkrétní možnosti, jak lze evangelizovat (nejen) v rámci farnosti.

Celým seminářem nás bude jako moderátor provázet P. Jan Uhlíř. Akce začne v 9:00. Po úvodním slově generálního vikáře P. Jana Paseky bude následovat krátká přednáška P. Jana Linharta na téma „Vy jim dejte najíst“ (Mk 6,37). Následně budou v dopoledním a odpoledním bloku souběžně probíhat workshopy zaměřené na jednotlivé evangelizační aktivity, které lze vykonávat v rámci farního společenství. Workshopy povedou povětšinou laici, lidé, kteří mají s danými aktivitami ►

Zveme Vás na

Seminář

o evangelizaci

12. března 2022 od 9:00

Nové Adalbertinum, Hradec Králové

Vy jim dejte najíst! (Mk 6, 37)

Hlavní host: P. Jan Linhart

Přednáška | Workshopy | Adorace

- Modlitební společenství za nemocné | J. Sieberová
- Obnova v Duchu svatém | H. Johnová
- "Když jsem v tom sám" | K. Zemánková
- Kána pro páry | G. Melicharová, M. Slezák
- Net for God | V. Neškudla
- Alfa kurzy | P. J. Uhlíř
- Večery chval | J. Hubálek
- Biblické trio | L. T. Soukalová

www.bihk.cz/evangelizace

dlouholeté zkušenosti. Konkrétně a prakticky budou představeny tyto aktivity: *Modlitební společenství za nemocné, Kána pro páry, Biblické trio, Net for God, Večery chval, Obnova v Duchu svatém a Alfa kurzy*. Poslední zmíněný workshop bude představován P. Janem Uhlířem ve spolupráci s Julií Němcovou. V rámci semináře proběhne také workshop s názvem *Když jsem v tom sám*. Bude v něm otevřena diskuze o situaci, kdy má farník touhu zahájit ve své farnosti nějakou evangelizační aktivitu, ale nenachází pro to pochopení a podporu u spolufarníků a někdy ani u faráře. Vedoucí workshopů mohou účastníkům pomoci rozlišit, zda je daná aktivita vhodná pro jejich farní společenství, popřípadě jim mohou dát tipy a rady na to, jak tuto aktivitu uvést do života farnosti.

Na závěr, přibližně ve 14:30, proběhne společná moderovaná adorace v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Součástí Semináře je také společný oběd formou rautu. Doporučený příspěvek je 100 Kč. Zájemci se mohou přihlašovat na mém e-mailu soukalova.ludmila@dihk.cz nebo telefonu 724 129 887. Těšíme se na setkání s vámi!

za organizačtorský tým
Ludmila T. Soukalová

Knížky pro indické děti

Diecézní katolická charita Hradec Králové ve spolupráci s internetovým knihkupectvím Reknihy nabízí možnost, jak dát nový život knihám, které už nepotřebujete, a zároveň tím pomoci potřebným. Reknihy se věnují prodeji použitých knih, s jejichž původními majiteli se dělí o polovinu zisku z prodeje. Tuto část zisku lze věnovat na bohubilý účel, kterým může být (kromě jiných) právě záměr hradecké charity pořídit knihy a učebnice pro děti žijící na okraji indické společnosti.

Pokud máte doma zachovalé knihy mladší dvaceti let, které už nepotřebujete, ale chtěli byste jim najít smysluplné využití, můžete je do konce března přinést do kostela či na arciděkanství. Shromážděné tituly vytrídíme a odešleme do knihkupectví Reknihy za účelem podpory výše zmíněného charitního projektu.

-red-

Farní knihovna

Milí přátelé, dnes vám představím knihu, kterou jsem dostala k Vánocům, ale rozhodla jsem se ji zařadit do farní knihovny. Jedná se o zajímavý životní příběh italského kněze Dolinda Ruotola, mj. autora známé *Novény odevzdanosti*. Sestavil ho italský novinář Luciano Regolo podle vzpomínek paní Grazie Ruotolo. Kniha nese název *Ježíši, postarej se ty*. Tuto výzvu P. Dolindo často opakoval jako projev naprosté odevzdanosti do Boží vůle. Lidem také říkával: „Důvěřuj Bohu!“ A tuto odpověď od něj dostávají i nyní, když přijdou k jeho hrobu a zaklepou na něj s prosbou o přimluvu.

Paní Grazia Ruotolo, neteř tohoto mystika a vizionáře 20. století, spravuje po dobu více než třiceti let archiv jeho pozůstalosti a shromažďuje také osobní svědectví pamětníků a těch, kteří obdrželi zvláštní milosti na jeho přimluvu. Ve svém věku 90 let by se ráda dočkala Dolindova blahorečení, ale zatím v tomto procesu naráží na různé překážky. Proto se alespoň snaží, aby se více vědělo o jeho spisech a životě, podílil se na vydávání jeho knih a podpořila i autora této knihy v sepsání strýcova životopisu.

P. Dolindo působil celý život v Neapoli a zde také v roce 1970 zemřel. Bylo mu téměř 90 let a jeho tělesná schránka byla již velmi slabá, bolesti po celém těle ho trápily po mnoho let, poslední rok svého života již vůbec nevycházel z domu. Na svém těle snášel i otevřené rány, stigmata.

V roce 1920 vstoupil do třetího řádu svatého Františka a rozhodl se pro život v naprosté chudobě, po vzoru svatého Jana Vianneye. Rok poté byl rozhodnutím ►

Svatého officia (dnes Kongregace pro nauku víry) na základě pokřivených výpovědí některých svých duchovních svěřenců suspendován. Téměř sedmáct let nemohl slavit svátosti ani působit v pastoraci a říkal tomu „zmrzačení kněžství“, snašel toto příkoří však s obrovskou pokorou a láskou k Církvi. Publikoval v té době pod pseudonymem Dain Cohenel. V roce 1936 povolil papež Pius XI. vydání jeho díla a rok na to, ve svých 55 letech, mohl otec Dolindo opět stanout u oltáře.

Ve svém trápení hledal posilu a obrátil se na svého současníka, otce Pia z Pietrelciny. Ten ho utvrdil ve víře, že jeho cesty vede Bůh. Dopisovali si a osobně se setkali až v roce 1953, kdy se otec Dolindo vypravil do San Giovanni Rotondo. Otec Pio často odkazoval poutníky z okolí Neapole na pomoc otce Dolinda. Při srovnání povah obou mystiků lze říci, že otec Pio byl přísnější a mohl v lidech vzbuzovat bázeň, zatímco otec Dolindo dokázal člověka ihned odzbrojit svou laskavostí. Navek působil jako člověk naivní, svou nadprůměrnou inteligenci dobře skrýval.

Velmi mě zaujala kapitola o vizi otce Dolinda z roku 1965, kterou popsal: předpověděl v ní konec komunismu s Evropě a nástup „nového Jana“, papeže Jana Pavla II. Rukopis se ztratil a jeho znovunalezení na čtenáře působí jako detektivní příběh.

Kniha obsahuje také zajímavé dopisy, které otec Dolindo psal svým příbuzným a přátelům, a mnohá působivá vyznání víry a osobní modlitby.

Tuto a další knihy – například i o životě otce Pia – si můžete vypůjčit v pracovní době kanceláře, v neděli při kavárně po mši svaté nebo kdykoli po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013.

V knihovně se nám nashromáždilo několik výtisků týchž titulů z pera Tomáše Halíka, nabízíme je zájemcům k rozebrání. V případě zájmu o bližší informace mě vyhledejte po mši svaté nebo mě kontaktujte na výše uvedeném telefonu.

Milena Pfajřová

PASTORAČNÍ AKTIVITY A STATISTIKA 2021

Leden

- * Tříkrálová sbírka online
- * Modlitební řetěz v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů
- * Modlitba růžence online

Únor

- * Duchovní obnova mládeže online
- * Postní duchovní zastavení v chrámu sv. Barbory / online
- * Četba Písma svatého online

Březen

- * Rok rodiny
- * Modlitba za rodiny se sv. Josefem
- * Pobožnosti křížové cesty
- * Osobní meditační pouť se Sedmi slovy Kristovými

Duben

- * Adorace v Božím hrobě v kapli Božího těla
- * Velikonoční bohoslužby
- * Přijetí katechumenů mezi čekatele křtu
- * Diskuse nad proměnou farnosti

Květen

- * Májové pobožnosti
- * Cesta rodin s exhortací Amoris Laetitia
- * Svatodušní vigilie
- * Křest katechumenů

Červen

- * Noc kostelů
- * Slavnost Těla a krve Páně v chrámu sv. Barbory
- * Zahradní slavnost CMŠ sv. Jakuba ▶

Červenec

- * Pouť do Žarošic
- * Oslava svátku sv. Jakuba
- * Tábor Slunečního kmene
- * Chaloupka družiny Concordia

Srpen

- * Prázdninové společenství dětí („tábor“ na klášterní zahradě)
- * Cykločundry pro dvě skupiny dětí

Září

- * Veřejná sbírka *Zvony pro Barboru*
- * Pouť do Šaštína na setkání s papežem
- * Kurz Alfa
- * Seminář Život v Duchu

Říjen

- * Poslední rozloučení s P. Janem Maříkem
- * Novéna před volbami do Poslanecké sněmovny ČR
- * Modlitba růžence
- * Společné putování na posvěcení do Sedlce
- * Slavnostní zahájení oprav kostela v Gruntě

Listopad

- * Svatomartinský průvod
- * Snesení zvonů z věže jezuitské koleje
- * Přijetí do katechumenátu
- * Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
- * Adventní duchovní zastavení v kostele sv. Jakuba / online

Prosinec

- * Roráty
- * Oslava svátku sv. Barbory
- * Vánoční bohoslužby
- * Obnova manželských slibů

Pravidelné aktivity

- * Adorace za prohloubení víry a lásky v rodinách
- * Modlitba za církevní mateřskou školu
- * Modlitby matek
- * Modlitební setkání mužů
- * Společenství mládeže
- * Setkávání maminek s dětmi
- * Setkávání seniorů
- * Příprava katechumenů
- * Večery chval
- * Výuka náboženství
- * Mše svaté pro děti
- * Četba Starého a Nového zákona
- * Modlitba za charitu

Statistika 2021

	křty	svatby	pohřby
Kutná Hora	40	13	27
Bykáň	0	1	5
Třebonín	4	1	1

Jaroslav Bouška

CESTOVNÍ RUCH V ROCE 2021

V loňském roce jsme chrám svaté Barbory otevřeli pro veřejnost teprve 4. května. Do té doby byl chrám z důvodu pandemie koronaviru a souvisejících hygienických opatření pro návštěvníky uzavřen. I přesto si do konce roku chrám prohlédlo 124 587 návštěvníků, to je přibližně o 9,2 % víc než v roce 2020. Jedná však pouze o třetinovou návštěvnost v porovnání s rokem 2019, zejména kvůli absenci zahraničních turistů.

V roce 2021 jsme připravili několik novinek, které návštěvníci velmi ocenili. Byl to zejména online průvodce chrámem svaté Barbory, kterého si lidé načtou do svého mobilního telefonu. V online průvodci jsou k dispozici informace v písemné i ve ►

zvukové podobě a vše je doplněno fotografiemi. Kromě toho je na webu farnosti zpracovaná virtuální prohlídka interiéru chrámu, najdete ji v sekci Turista v dolní části stránky chrámu sv. Barbory. Na stejné stránce je také krátké video, které interier chrámu ukazuje z ptačí perspektivy.

Kostel svatého Jakuba zůstal, stejně jako v roce 2020, během loňského léta uzavřený z důvodu obnovy. Návštěvníci města mohli kostel navštívit při bohoslužbách, v rámci festivalu Kutnohorské léto nebo během Dnů evropského dědictví. Do kostela Matky Boží Na Náměti mohli lidé v letní sezóně nahlédnout ze zádveří. Klášterní kostel Nejsvětějšího Srdce Páně byl po celý rok denně otevřen pro osobní modlitbu.

Statistika návštěvnosti	Chrám sv. Barbory	Kaple Božího těla	Kostel sv. Jakuba	Kostel Matky Boží
rok 2019	347 523	53 199	44 036	1 852
rok 2020	114 075	44 437	121	323
rok 2021	124 587	64 853	1 122	2 325

Julie Němcová

ZAMĚSTNANCI FARNOSTI V ROCE 2021

Rok 2021 přinesl řadu personálních úprav. Na začátku roku mělo s farností uzavřenou pracovní smlouvu 17 zaměstnanců, z toho dvě maminky na mateřské dovolené (celkem 15,55 úvazku). Během roku jsme přijali některé nové zaměstnance, jiní ukončili pracovní poměr nebo jim byl upraven rozsah úvazku. K 31. prosinci 2021 farnost zaměstnávala na hlavní pracovní poměr 18 osob v rozsahu 15,2 úvazku (z toho dvě mateřské dovolené).

Julie Němcová

OPRAVY PAMÁTEK V ROCE 2021

Kostel sv. Jakuba: opravy v rámci dotace z IROP (Integrovaný regionální operační program)

Obnova exteriéru trojlodí a interiéru věží, restaurování nástěnných maleb. Část uvedeného objemu dotace bude proplacena v roce 2022. Vlastní podíl z uznatelných výdajů je 5 %.

<i>Celkové náklady</i>	- 48 171 151 Kč
<i>Příjmy z dotace IROP</i>	45 192 329 Kč
<i>Vlastní podíl</i>	- 2 978 822 Kč

Kostel sv. Jakuba: opravy mimo rámec dotace z IROP

Modernizace systému elektronické zabezpečovací signalizace (EZS); měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva.

<i>Náklady na modernizaci systému EZS</i>	- 89 036 Kč
<i>Náklady na měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva</i>	- 15 488 Kč
<i>Dotace z programu Integrovaný systém ochrany movitého kulturního dědictví ministerstva kultury</i>	62 000 Kč
<i>Vlastní podíl</i>	- 42 524 Kč

Chrám sv. Barbory

Modernizace systému elektronické zabezpečovací signalizace (EZS); projektová dokumentace (PD) na obnovu interiéru chrámu; měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva.

<i>Náklady na modernizaci systému EZS</i>	- 81 884 Kč
<i>Náklady na PD</i>	- 150 393 Kč
<i>Náklady na měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva</i>	- 21 296 Kč
<i>Dotace z programu Integrovaný systém ochrany movitého kulturního dědictví ministerstva kultury (EZS)</i>	57 319 Kč
<i>Vlastní podíl</i>	- 196 254 Kč

Kostel Matky Boží Na Náměti

Obnova odvodnění: oprava okapového chodníku; oprava vnitřních omítek po elektrosmóze a s tím související výmalba; měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva.

<i>Náklady na měření a vyhodnocení vlhkosti zdiva</i>	- 26 620 Kč
<i>Náklady na odvodnění a opravu omítek</i>	- 855 081 Kč
<i>Dotace z Programu záchrany architektonického dědictví</i>	700 000 Kč
<i>Dotace z Fondu regenerace Města Kutné Hory</i>	127 800 Kč
<i>Vlastní podíl</i>	- 53 901 Kč

Klášter sv. Voršily

Obnova střechy a krovů první části severovýchodního křídla kláštera.

<i>Celkové náklady</i>	- 1 350 011 Kč
<i>Dotace z Programu záchrany architektonického dědictví</i>	1 050 000 Kč
<i>Dotace z Fondu regenerace Města Kutné Hory</i>	135 500 Kč
<i>Vlastní podíl</i>	- 164 511 Kč

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady farnosti se uskutečnilo v úterý 25. ledna online. Úvod patřil hodnocení uplynulých akcí. Adventní duchovní zastavení byla hodnocena kladně, pouze měla nízkou účast přímo v kostele, což je škoda; lidé ale využili sledování online přenosu či záznamu. Osvědčilo se, že promluvy měli laici. Dále se diskutovalo o nahrazení „půlnoční“ mše svaté pro děti na Štědrý den odpoledne vánočním pásmem a přesunu jesliček pod Charvátovskou kruchtou. Zazněly většinou argumenty pro slavení mše svaté i navrácení betléma na jeho tradiční místo, pastorační rada se k nim vrátí při přípravě slavení letošních Vánoc. Marie Knappová dále referovala o setkání rodičů dětí, pro které je určen program v sakristii při nedělní liturgii (viz str. 3). Velmi kladně byly hodnoceny zpívané ohlášky při Slavnosti Zjevení Páně.

Samostatným bodem bylo hodnocení pravidelného pořadu nedělních bohoslužeb v Kutné Hoře. Reflexe zazněla od všech přítomných; byla v ní řada připomínek, nicméně je zřejmé, že základní nastavení změnit nelze. Otázkou je však, jestli nemůžeme více využít čas po mši svaté a setrvat v neformálním společenství ještě alespoň chvíli po jejím skončení. Nápadů, jak tuto ideu podpořit, zaznělo několik.

Pozitivního zhodnocení se dostalo novému pravidlu při čtení přímly, totiž zařazení krátké odmlky před každou z nich. Pastorační rada odsouhlasila konání farního dne a stanovila jeho datum na 5. června.

Marie Slavotínková informovala o průběhu synodálního procesu ve farnosti. Protože se na diecézní úrovni budou nakonec odesílat zápisy ze všech skupin, pastorační rada na svém dalším setkání, 3. března, nebude připravovat jejich souhrnné zpracování, jak bylo původně v plánu. Schůzka bude využita k přípravě společného slavnostního zakončení synodálního procesu v naší farnosti.

V závěru jednání zazněly informace o aktuálním dění na církevním gymnáziu, ve školce a v charitě. Kromě schůzky 3. března, která bude věnována synodě, bylo také naplánováno další řádné jednání pastorační rady, a to na 29. března.

-red-

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA: TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Výtěžek Tříkrálové sbírky Oblastní charity Kutná Hora se poprvé v historii přehoupal

přes milionovou hranici. Darovali jste neuvěřitelných 1 045 274 Kč. Na 800 tříkrálových koledníků se v lednu rozešlo do ulic téměř 70 měst a obcí. Zapečetěno bylo 238 pokladniček, z toho 50 jsme jich umístili u ochotných partnerů. Koledníkům jste darovali do kasiček 1 018 709 Kč. Bezhotovostně jste přispěli částkou 11 563 Kč. Online koleda vynesla částku 15 002 Kč. ►

„Ještě v listopadu loňského roku jsme nevěděli, zda budou moci tříkráloví koledníci vyjít do ulic. Proto jsme, stejně jako předešlý rok, měli připravenou i variantu statických pokladniček umístěných u partnerů. Všichni jsme doufali, že tentokráte klasická koleda tří králů vyjde“, říká Pavlína Licková, koordinátorka Tříkrálové sbírky v kutnohorské charitě. Nakonec tříkráloví koledníci s nadšením zpívali tříkrálovou koledu, přinesli požehnání do vašich domovů, vzájemně se potěšili milými slovy s těmi, kteří darovali a popřáli si jen to dobré do nového roku.

Setkání koledníků s dárci byla plná emocí. Většina koledníků se vrátila s nadšením z milého přijetí. „Pro dceru to byla velmi milá zkušenost. Děti byly většinou vřele uvítány, lidé se na ně těšili. Kde nebyli doma, nechali peníze na vratech a podobně. Svědčí to o dlouhodobé tradici, dobré vysvětlovací kampani a důvěře lidí v to, jak je s vybranými prostředky nakládáno. Je to nádherný důkaz, kolik je dobrých lidí všude kolem nás,“ píše maminka malé kolednice. A my děkujeme rodinám, maminkám a tatínkům s předškolními dětmi, velkým koledníkům, těm, kteří koledovali poprvé, i našim věrným, kteří koledují už dlouhá léta. Děkujeme skautům, studentům Gymnázia Jiřího Ortena i charitním pracovníkům, kteří se zapojují jako dobrovolníci.

Naši ochotní partneři umístili statické pokladničky ve farnostech, obchodech, firmách nebo na obecních úřadech pro ty, kteří se nemohli potkat s koledníky. Litovali jste, že se v kasičkách neobjevilo tolik korun jako v loňském roce, ale to vůbec nevádí. Počítali jsme s tím, když chodili koledníci. Každá darovaná koruna přispěla dobré věci a my děkujeme za vaši ochotu a čas.

Tříkrálové koledování je pro letošní rok za námi. „Částka 1 045 274 Kč je úžasná a my v tuto chvíli víme, že budeme moci realizovat celý záměr letošní sbírky,“ říká Robert Otruba, ředitel kutnohorské charity. „Díky štědrým dárcům bude moci charita zakoupit automobil pro aktivizační služby pro rodiny s dětmi, pomoci financovat činnost Dobrovolnického centra nebo zprostředkovat pracovní zkušenosti klientům se zdravotním znevýhodněním Centra Přístav. Upřímně děkujeme všem dárcům za jejich velkorysost a štědrost, malým i velkým koledníkům, partnerům a všem dobrovolníkům za jejich úsilí a velké nasazení. Jsme za to velmi rádi, vážíme si všech dárců a každé koruny vložené do Tříkrálové sbírky,“ dodává Robert Otruba.

Vybrané obce (na území našich farností)	Výtěžek
Církevce	37 870 Kč
Bahno	4 773 Kč
Dolany	1 622 Kč
Grunta	6 353 Kč
Hlízov	21 691 Kč
Kluky, Pucheř	7 879 Kč
Nová Lhota	1 970 Kč
Olšany	1 331 Kč
Krchleby	10 871 Kč
Chrást	3 404 Kč
Křesetice	17 439 Kč
Kutná Hora	265 632 Kč
Libenice	6 390 Kč
Bylany	5 987 Kč
Hořany	4 867 Kč
Nové Dvory	5 996 Kč
Svatá Kateřina a Svatý Mikuláš	18 966 Kč
Třebonín	13 535 Kč
Úmonín	1 000 Kč

Marcela Mommersová, tisková zpráva

Slovo odcházející ředitelky

Vážení čtenáři, příznivci Církevního gymnázia v Kutné Hoře,

po sedmi měsících se s působením na této škole loučím a přenechávám zejména žáky této školy vašim modlitbám. My, dospělí, jsme „v přímém přenosu“ dětem předvedli, jak by se neměli vítat nově přichozí, řešit problémové situace či komunikovat v rámci školy i mimo ni.

Na školu jsem přišla, abych pomohla po covidových letech dohnat resty a postavit školu na nohy. Třetí školní rok poznamenaný touto nemocí není vůbec jednoduchý, a to pro žádného z aktérů vzdělávacího procesu. Myslím, že se za věci, které během mého působení na škole posunuly, nemusím stydět – ať už se jedná o provozní záležitosti, o záležitosti školní dokumentace či lepší informovanost rodičů. K obsahu a formě výuky jednotlivých pedagogů jsem se nevyjadřovala, plánované návštěvy hodin jsem již nestihla.

Když se ukázalo, že mě zaměstnanci školy nečekají s otevřenou náručí a někteří odmítají spolupracovat úplně, snažila jsem se – při zajištění všeho výše popsaného – docílit řízeného procesu nastavení komunikace. Zdá se, že pozdě. Otevřená komunikace, kterou jsem nabídla, dává velkou zbraň do rukou těm, kteří na ni nechtějí přistoupit – od vás se dozví všechno, ale k vám nepřistupují stejně, z komunikace vás vynechávají. Nepopírám svůj podíl na problémech, ale jsem si naprosto jistá, že bylo možné je společnou domluvou vyřešit, pokud by všem šlo o stejnou věc – a zpočátku jsem se domnívala, že o další vývoj školy jde nám všem.

Nemyslím si, že byste měli na nastalou situaci rezignovat. Nemyslím si, že by měly být dvě kategorie pedagogů a rodičů – ti, kteří určují, co kdo bude na škole dělat, a ti, kteří jenom přihlíží, bojí se vyjádřit nebo nejsou puštěni ke slovu. Ptejte se na způsob, jak byly oznámeny a proběhly volby současné školské rady, na zkušenosti a cíle jejích členů. Ptejte se zřizovatele na dlouhodobý záměr se školou – jak to, že tak rychle dal ruce pryč od člověka, kterému původně dal dlouhodobou důvěru ve vedení školy. Pokud nechceme rezignovat na demokratické principy, pomůže jen objektivita, rovný přístup ke všem a neakceptace výhod a známostí vládných lidí.

Bůh s vámi.

Zuzana Šimůnková

Na okraj jednoho rozloučení

Evangelista Lukáš vypráví, jak Ježíš četl v nazaretské synagoze úryvek z proroka Izajáše – a skončil uprostřed věty. V tu chvíli zjevně nepovažoval za správné dočíst verš až do konce. Přejímám tento jeho přístup a i já chci z příběhu v tuto chvíli vybrat jen to hezké a pozitivní.

Koncem jara loňského roku jsem psal text k odchodu paní ředitelky Liskové z církevního gymnázia. Tehdy jsem byl přesvědčen, že to už nikdy nebudu dělat, a těšil jsem se na spolupráci s nastupující ředitelkou školy paní Šimůnkovou. Představoval jsem si, že to budu já, kdo se bude za rok nebo dva loučit. Uteklo pár měsíců a vše je jinak. Paní Zuzana Šimůnková k poslednímu lednu nedobrovolně opouští post ředitelky a velkoryse i školu samotnou.

Její odchodem přichází škola o nesmírně pracovitého a obětavého člověka. ►

Její nasazení a pracovní tempo bylo výzvou pro většinu z nás, stávajících zaměstnanců. Nejednou do ztemnělého večera svítilo nejen okno kabinetu kolegy Vopařila, jak jsme už léta zvyklí, ale i okno ředitelny. A navíc se opět začalo nahlas hovořit o rozvoji školy a o jejím přizpůsobení se měnícím se poměrům a požadavkům. Zase byly ve vzduchu cítit záchvěvy entuziasmu zakladatelských časů.

Novou a cennou zkušeností byl také značný respekt paní ředitelky k pravidlům a normám. Projevoval se snahou o jejich znalost i použití v praxi. To nebylo bez potíží. Občasné rozhovory mezi paní ředitelkou považující dodržování pravidel za samozřejmé a některým z kolegů upřednostňujících naopak léty vytríbené, řekněme, neformální postupy, působily až nechtěnou komikou proslulých výstupů Felixe Holzmann. Škoda, že jsme se jim tehdy nedokázali zasmát, možná by bylo mnohé jinak.

V duchu požadavku ignaciánské spirituály „Sicut tres“ zmíním ještě otevřenost, kterou paní ředitelka Šimůnková (znovu)obohatila naší školu. Jako pedagogové jsme byli opakovaně vyzýváni, abychom se konkrétně a pravidelně vyjadřovali k otázkám souvisejícím s provozem školy. Ne vždy se to dařilo a ne vždy to bylo vítáno. Občas se naopak zdálo, že se nám moc nechce jít s kůží na trh, občas jsme dávali najevo zklamání, že jsme se vyjádřili, a pak je to stejně jinak. Přesto to bylo cenné novum.

Angažmá paní ředitelky Šimůnkové v církevním gymnáziu se nepovedlo a k poslednímu lednu končí. Dovolme si pro jednu místo hledání viníků svěřit celou záležitost v modlitbě Pánu. Paní ředitelce popřát upřímně vše dobré do další etapy jejího života a poděkovat za to dobré, co zde zanechala. Není toho málo.

P. Pavel Tobek

Den otevřených dveří

Ve středu 9. února od 14:00 do 18:00 proběhne na Církevním gymnáziu v Kutné Hoře den otevřených dveří. Do školy zveme uchazeče o studium, jejich rodiče, ale také všechny ostatní, kteří mají zájem nahlédnout do školy uvnitř klášterních zdí. Jak probíhá výuka a kam směřuje studenta? Jak vypadají třídy, jak se připravit na přijímací zkoušky nebo co všechno může studentům nabídnout školní klub? Nejen na to se přijďte se zeptat přímo do školy. Pohovořit bude možné s novým ředitelem Mgr. Jiřím Vojákem i pedagogickými pracovníky gymnázia.

Akce se bude konat s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci spojenou s onemocněním Covid-19. Aktuální verzi realizace akce najdete na webových stránkách gymnázia (cgym-kh.cz). Těšíme se na vás!

Marie Knappová

NAPSALI JSTE...

Seminář Život v Duchu pro mládež

Když jsem byla před pár měsíci oslovena otcem Uhlířem, abych se zúčastnila semináře Život v Duchu, ani mě nenapadlo, že se na poslední chvíli rozhodnu zúčastnit, a ani to, jak člověk pozná Boží přítomnost. Účast jsem zvažovala a rozhodla moje touha více poznat Písmo, číst Písmo pravidelně a pokud možno, více mu porozumět. Nyní, po absolvování kurzu mohu říci, že má očekávání nenaplnil, ale mnohokrát předčil.

Měli jsme před sebou osm týdnů pravidelné četby Písma a denní rozjímání nad daným úryvkem. Naším úkolem bylo denně si zaznamenat větu, pár slov, verš, který nás nejvíce oslovil, který se dotkl našeho srdce, a následně své prožitky a pocity sdílet v kurzu s ostatními. Na začátku jsem měla z průběhu kurzu obavy, ale hned při prvním setkání se ukázaly být naprosto zbytečnými. ►

Jak krásné bylo sdílet s ostatními ty části Písma, které se nás během týdne nejvíce dotkly, a slyšet od ostatních jejich zkušenost, vyslechnout si, jak oni vše prožívali. Nejkrásnější na všech setkáních bylo to, jak jsme poznali rozmanitost Písma. I přesto, že jsme všichni četli stejné texty, a dokonce nad nimi rozjímali, většinou každý z nás jmenoval naprosto odlišné pasáže a v tu chvíli bylo úžasné uvědomit si to, jak si každý z nás našel v Bibli „to svoje“, to, po čem toužilo jeho srdce, povzbuzení nebo potěšení. To, co potřeboval v daný den každý z nás nejvíce slyšet. Nejen to pro nás bylo obrovským posílením do dalších dní a týdnů. Povzbudivé bylo i to, že jsme společně dokázali sdílet náročnější momenty, když se nám v četbě nedařilo, když jsme zjistili, že jsme verši nerozuměli, ale že ani v tomto nejsme sami. ☺

Všechno, co jsme jako společenství prožili, se ale nevztahuje pouze na sdílení, ale i na to, že jsme k sobě získali důvěru, přistoupili jsme k celoživotní svátost smíření, po níž jsme cítili skutečnou radost a klid. Po celou dobu nás provázel Duch svatý, který nejen že za nás promlouval, ale ukázal nám, co vše můžeme dělat pro společenství. Osobně mi kurz přinesl klid, vnitřní pokoj a nepochybně to, že jsem se mohla přiblížit Bohu.

Kromě toho vím, že Písmo nás bude neustále překvapovat, vždy v něm poznáme něco nového a vždy nám bude mít co říct. A každodenní zapisování jedné myšlenky z Písma je něco, v čem pokračuju a stále poznávám, jak důležité je denně Písmo číst a jak nás Boží přítomnost začala proměňovat.

Aneta Polesná

ROZHOVOR S MANŽELY JIŘÍKOVÝMI

Manželé Eva a Přemek Jiříkovi se v naší farnosti pohybují od doby, kdy se na podzim 2014, ještě za svobodna, poprvé zúčastnili kurzu Alfa. Do života našeho společenství se zapojili na řadě úrovní.

V následujícím rozhovoru se dotkneme nejen života ve farnosti, ale i jejich práce či pohledu na manželství.

Přemku, pracuješ pro velkou společnost, která se zabývá technologiemi a počítačovou bezpečností; tvoje služby využívá i farní kancelář a turistické služby v chrámu svaté Barbory, pro které zajišťuješ IT podporu. Od začátku covidové pandemie se také staráš o online přenos bohoslužeb. Co přesně tvoje práce pro farnost obnáší?

Víceméně klasická práce ajťáka... Je to spíše rutina, která je občas okořeněná o nějaké nenadálé situace, kdy přece jen stoupá adrenalin v krvi.

Je jasné, že bez technologií v dnešním světě nemůžeme obstát, jak se na ně ale díváš jako věřící člověk?

Moderní technologie vnímám pragmaticky a spíše konzervativně. Je zají- ▶

mavé seznamovat se s různými systémy, jak fungují, jaké figle jsou použité... Nebo zařízení nefungují a pak je o to lákavější je rozmontovat (někdy i opravit). Rád se ve všem šťouřám. ☺

S technologiemi je to jako s ohněm – jsou dobrý sluha, ale zlý pán. Není třeba mít dobře elektronické, i papír umí dobře posloužit, na sportování nepotřebuje člověk chytrý náramek...

Jakou roli tedy hrají ve tvém vlastním životě, jak udržuješ rovnováhu mezi prací v této oblasti a životem v „normálním“ světě?

Řekl bych, že je to taková „novodobá lopata“. Někdo pracuje s dlátem, jiný jezdí dodávku, pro mě jsou denní chléb počítače a elektronika.

S tou rovnováhou je to složitější (Evča by mohla vyprávět), ale hodně pomůže se na chvíli zastavit, urovnat si myšlenky a to, co je důležité... Často k tomu „používám“ střelnou modlitbu.

Evi, ty se kromě své práce v chemickém odvětví věnuješ také poradenství ve výživě a zdravém životním stylu, tvé služby již využili i někteří prominentní členové farnosti (např. otec Dmytro). ☺ Proč ses pro toto téma rozhodla?

Téma výživy mě vždycky zajímalo. Ostatně i na předchozích vysokých školách jsem vystudovala obory související s potravinami. Chyběly mi ale informace o tom, jak se správně stravovat a proč a jak konkrétní složky zdravého životního stylu ovlivňují zdraví člověka. Chtěla jsem mít argumenty, proč je špatně sáhat po „záračných“ rychlých řešeních při hubnutí. Řada lidí v mém okolí se totiž k takovým řešením uchýlovala bez ohledu na to, jak absurdní mnohdy byla. Setkávala jsem se s tím v podstatě na denní bázi. Zároveň jsem potřebovala pomoc i sobě. ☺

Jaké máš doposud zkušenosti, v čem jsou největší chyby, které

v životosprávě děláme, mýty o zdravém stravování?

Během praxí v rámci studia oboru nutriční terapeut na lékařské fakultě jsem prováděla různé činnosti v oblasti preventivní a léčebné výživy převážně v nemocnicích, ale také v lázních nebo v zařízeních školního stravování. Dnes se už skoro dva roky věnuji individuálním konzultacím zdravého životního stylu. Nejčastěji za mnou přicházejí lidé s cílem redukce tělesné hmotnosti, což asi nikoho nepřekvapí.

K nejčastějším chybám v životosprávě obecně patří jednostrannost, málo bílkovin nebo nadbytek tuků a cukrů v jídelníčku, špatné rozložení chodu během dne, nedostatek pohybu nebo spánku. Při hubnutí bývá zásadní chybou představa, že dieta je něčím, čím se budu trápit pár týdnů, a pak se vrátím k původním návykům. Nový životní styl by přitom měl být takový, aby se v něm dotyčný cítil dobře a byl schopen ho dodržovat po zbytek života.

V dnešní době je společnost zahrnována nemalým množstvím mýtů a polopravd o výživě, pro příklad uvedu několik z nich: při hubnutí je nutné hladovět, večer už se nesmí jíst ovoce, po lepku se tloustne, tmavé pečivo je zdravější než světlé, mléko zahleňuje, mléko není pro člověka vhodné, čerstvé mléko je zdravější než trvanlivé, mléko/maso obsahuje hormony a antibiotika, éčka jsou jen chemie, biozelenina je zdravější, kokosový tuk je zdravý, organismus je potřeba pravidelně detoxikovat...

Kromě toho, abychom nevěřili těmto mýtům, je něco, co bys doporučila každému?

Zdravým jedincům bych doporučila pravidelný pitný režim a příjem pestré stravy, výběr vhodnějších potravin (méně nasyceného tuku, cukru, soli), příjem bílkovin ideálně ke každému chodu (např. mléčné výrobky, maso, vejce, luštěniny), příjem zeleniny nebo ovoce ke každému chodu, denně konzumaci ►

zakysaných mléčných výrobků nebo také občasnou konzumaci luštěnin a ryb. Pokud bude alespoň 80 % potravin z kategorie „zdravé“, není proč se stresovat.

Zdravý životní styl není ovšem jen o jídelníčku, proto bych všem doporučila co nejvíce se hýbat v rámci běžných aktivit a alespoň třikrát týdně se věnovat pohybové aktivitě v trvání 30 minut. Důležitý je také dostatek kvalitního spánku. Konkrétní doporučení se budou samozřejmě lišit. Pokud si s něčím nevíte rady, nechte si poradit. ☺

V covidové době jste se oba sešli doma na homeoffice. Jaké to je, být celý den společně, jak se vám daří oddělovat práci od osobního života?

Stručně řečeno, k nezaplacení. Možnost pracovat z domova pozitivně ovlivňuje kvalitu našeho života a nesmírně si toho považujeme. Doma máme každý svou „kancelář“, takže se během dne potkáme hlavně u jídla, uděláme si přestávku na procházku s naším pejskem a někdy si zajdeme jen tak pro pusu a pohlázení, ale i to je moc fajn. Víc času na sebe navzájem máme ale většinou až později večer, takže nějaká „ponorka“ u nás snad nehrozí. S oddělením práce od osobního života nám pomáhají dveře „kanceláře“, když jsou zavřené, tak už na práci většinou nemyslíme. Jen je potřeba z těch dveří vyjít. ☺

Co je podle vás důležité pro to, aby se člověk z práce doma nezbláznil a obstal i ve vztahu ke svému nejbližším?

Určitě je důležité naplňovat všechny lidské potřeby a nezapomínat zvlášť na ty, kterých se nám doma nedostává, ať už jsou to potřeby fyziologické, jako je fyzická aktivita nebo ještě víc potřeby sociální. Nedocenitelná je v tomto ohledu možnost scházet se ve společenství, které kromě přátelských vztahů přináší i rozvoj našeho duchovního života. Jak

moc velká potřeba to je, jsme, myslím, zažili v nedávné době úplně všichni.

Také není od věci si naplánovat (nebo se o to aspoň pokusit), kdy a kolik času věnujeme jednotlivým aktivitám během dne, včetně času pro své nejbližší. Jakkmile tomu necháváme volný průběh, stává se, že nám pak čas nezbyvá.

Manžely jste více než šest let. Co jeden pro druhého znamená?

Evča: Přemek je skvělý manžel, jakého jsem si sama ani neuměla představit a který každý den naplňuje slova manželského slibu. Je to někdo, koho mám velmi ráda, a vím, že i on má rád mě. I díky němu si víc uvědomuji, jak moc mě má rád Bůh.

Přemek: Moc si Evičky vážím, za její trpělivost, slova povzbuzení, objetí, je mi každý den oporou. Je moc hezké společně prožívat Boží přítomnost, plánovat i jen drobné aktivity, sdílet radosti a starosti. Jsem moc rád za náš vztah a děkuji Bohu, že nás dovedl na společnou cestu.

Co je pro vás nejdůležitější v každodenním vztahu?

Ve vztahu hraje významnou roli komunikace, společně strávený čas a modlitba. Ne vždycky se nám daří plnit tyto disciplíny podle našich představ, ale pracujeme na tom.

Jaký je váš recept na neshody a společné řešení problémů?

Tím receptem je vzájemná láska, úcta a věrnost... tak, jak je to v manželském slibu. Snažíme se spolu o všem mluvit. A protože jsme oba introverti, tak po neshodě obvykle následuje nějaký čas mlčení, ovšem nedusíme to v sobě dlouho. Nejpozději do druhého dne si spolu vše vyjasníme a vzájemně si odpustíme.

V létě jste se účastnili týdenního setkání Kána, které je určeno právě pro manžele. Svou bezprostřední zkušenost už jste nám ►

popsali v zářijovém vydání Zpravodaje. Jak na Kánu vzpomínáte?

Í když jsme nevyužili nabídky pokračovacích setkávání v Praze, vzpomínáme na ni a na všechny, které jsme tam měli možnost poznat, moc rádi. Znamenala povzbuzení pro naše manželství i pro náš vztah s Bohem. Přidanou hodnotou byl pečlivě sestavený program, který postupně gradoval až do velkolepého závěru. Tady ovšem nemůžeme být příliš konkrétní, abychom případné zájemce neochudili o jedinečný zážitek. ☺ Můžeme prozradit, že na nás obzvlášť zapůsobily společné modlitby, silná svědectví a také to, co jsme se o sobě navzájem dověděli.

Zůstalo vám z Kány něco i do nynějších dní, můžete z ní čerpat i po několika měsících?

Čerpáme hlavně z informací o sobě navzájem. Otevřeli jsme tam témata, která v každodenním životě běžně neprobíráme.

Není úplně tajemstvím, že byste chtěli miminko, ale zatím vám nebylo dopřáno; když po dlouhém čekání dítětko loni přišlo, zemřelo brzy po početí. Jak se vám daří nést tento kříž?

Evča: Nejtěžší byl druhý a třetí rok po svatbě, opravdu moc jsem lpěla na svém plánu. Pak jsem se s celou situací rozhodla smířit a dát v tom plnou důvěru Bohu, protože on skutečně ví, co a kdy je pro nás nejlepší. Dnes můžu upřímně říct, že v této věci cítím pokoj.

Naše dítětko pro nás bylo loni nečekaným překvapením a – i když se ani nestihlo narodit – je nadějí, že se možná jednou staneme rodiči i zde na Zemi. V té nejtěžší chvíli jsem bytostně vnímala přítomnost Boha a věděla jsem, že na to nejsem sama. Je to propastný rozdíl proti tomu, co jsem prožívala zhruba před 14 lety v době, kdy mi umírala maminka a kdy jsem neměla víru ani naději.

Přemek: Snažím se v tomto zůstat svobodný. Boží plány a cestu, kterou máme připravenou, neznáme. Před rokem jsem zůstal v údivu a bylo to všechno hodně překotné. Zpětně věřím, že to vše jistě mělo nějaký důvod.

Co je pro vás nejtěžší, co je naopak největší oporou?

Evča: Na začátku byly asi nejtěžší přímé otázky okolí doprovázené nevyžádanými radami nebo komentáři, na které jsem tehdy nedokázala reagovat. Nezvládala jsem ani oznámení kamarádek o očekávání dítětko a vyhýbala jsem se i kontaktu s malými dětmi. Na to je potřeba prostor a čas. V současnosti mi jsou nepřijemné snad jen ne příliš časté soudy cizích lidí o tom, proč nemáme děti. Snad o všem už dokážu mluvit otevřeně, spíš vnímám ostýchavost okolí. Naší největší oporou je jednoznačně víra v Boha.

Jak vnímáte možnosti, které v této oblasti nabízí současná medicína?

Medicína nabízí z našeho pohledu dva způsoby řešení neplodnosti. Prvním z nich je léčit její příčiny a druhým způsobem jsou metody asistované reprodukce. Druhou variantou považujeme za neetickou, nejen kvůli „nutnosti obětovat nežádoucí“ životy. My jsme od samého začátku žádali první variantu, ale sehnat k tomu odpovídajícího lékaře nám trvalo poměrně dlouhou dobu. V každém případě je na výběr, jen je někdy složitější se dostat k potřebným informacím a kontaktům (pokud by někdo takové kontakty sháněl, rádi se podělíme).

Jak náročné je obhájit si, že třeba nechcete využít úplně všechny vědecké a medicínské vymožitky?

Na začátku jsme se často setkávali s lékaři, od kterých jsme se cítili být silně tlačeni k metodám asistované reprodukce, a také s určitým despektem ►

k našemu postoji. Pokud ale člověk ví, co nechce a proč, tak je schopen si to uhájit bez ohledu na nepříjemné komentáře z druhé strany.

Přemku, působíš v současné farní pastorační radě. Jak vnímáš tuto službu? Myslíš si, že se ve farnosti daří měnit některé zatžené stereotypy a jít směrem, který je žádoucí?

Nedomnívám se, že je nějaký přesně daný, žádoucí směr, kterým by se měla farnost či církev vydat. Až na jeden, *jít s Pánem*, a to můžeme jen tak, že budeme Bohu naslouchat a budeme mít otevřené srdce. Myslím, že se o to v pastorační radě všichni snažíme, a stejně tak se snažíme naslouchat i farníkům a bližním. Hledáme nové cesty, jak oslovovat, evangelizovat, pomáhat. Je důležité ptát se Ducha svatého, co ode mě žádá, a nebát se Jeho odpovědí.

Už několik let máte ve farnosti na starosti skupinu mládeže, tuším, že to začalo doprovodem na prázdninový cyklocundr, na kterém vzniklo spolčo, a tomu se nyní věnujete i během školního roku. Jaké máte s mladými vztahy?

Začalo to na podzim 2016 během víkendového setkání v Sudějově, kdy se poprvé připojil Přemek. Když vidíme ten letopočet, tak se nám ani nechce věřit, jak je to dlouho a jak jsme všichni vyrostli a dospěli. Tedy až na nás dva. ☺

Od té doby se někteří odpojili, jiní se přidali. S mladými máme přátelské vztahy a jsme rádi, že jsme každého z nich mohli poznat osobně i za všechno, co od nich dostáváme. Jsou to osobnosti s rozličnými dary, které umějí ve společenství využívat ve prospěch ostatních, a dohromady tvoří skvělou partu.

Jak vypadá čas, který společně s mladými trávíte?

Vlastní program si na začátku roku společně utvoří všichni ze spolča a pokaždé se trochu liší. Většinou je ale součástí sdílení, četba nebo diskuze na duchovní téma, modlitba a nějaká hra.

Se společenstvím mladých se také zapojujete do synodálního procesu, přispějete jako samostatná skupina. Kterým tématem se zabýváte nebo budete zabývat?

Synodální proces už jsme zahájili a zabýváme se tématem číslo dva, naslouchání.

Jaká máte očekávání od těchto setkání či od synody samotné?

Každý má očekávání jistě trochu jiné, ale myslíme si, že především bude formovat společenství i nás samotné. Jak dál bude naše zpráva působit v diecézi a výše, necháváme Duchu svatému.

-red-

ESSE EST PERCIPI,

neboli „být znamená být vnímán“. Kdysi to prohlásil George Berkeley a mně přijde, že je to jedna z věcí, o které nás přesvědčuje současná pandemie.

Když skončilo v květnu roku 21 období uzavření, s údivem jsem zjistil, že mám vlastně „všude“ spoustu známých. Průvodčí ve vlaku, které jsem nikdy nic nesdílel, ale která o mně bůhvíodkud ví, že učím na gymnáziu (a já vím, že ona to ví). Prodačka v pekařství, jejíž jméno neznám, ale která mi ráno automaticky předá dva moravské koláče, i když si o ně ani nestihnu říct. Ten pán, se kterým se vždycky na Anenském náměstí pozdravím, přestože se nedávno ukázalo, že to vůbec není otec té studentky, co jsem si myslel. Kuchařky ve školní jídelně, paní v lékárně nebo knihkupectví, ten muž s bríškem, se kterým se zdravíme od té doby, co jsem ho ►

pozdravil poprvé; i ta paní, co jí potká-
vám pořád na stejném místě a o které
mám poslední dobou podezření, že jsou
to dvě ženy, které spolu nemají nic spo-
lečného, ale obě mě nezávisle na sobě
vždycky srdečně pozdraví.

Řada lidí, se kterými se často nebo
méně často setkávám, jsou „známí“ jen
na té úrovni, že o sobě víme. V mnoha
případech o sobě víme jen o málo víc,
než že jsme. Jenže právě tím

(společensky) „jsme“ – že to o nás ostatní v různé intenzitě vědí. A právě tím byl pro
mnohé z nás náročný lockdown – že místo pavučinky mnoha drobných vláček
známostí, vztahů a setkání, která nás obvykle „potvrzují“, jsme se pokoušeli neuvíz-
nout ve stereotypu s několika nejbližšími.

Tahle pandemie nám dala pocítit, že se vzájemně potřebujeme.

Do roku 22 bych nám všem rád popřál co nejpříjemněji prožívanou pavučinku.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

	11. – 13. 02.	Duchovní obnova pro mládež ve Slavoňově
Ne	13. 02.	Mše svatá za nemocné a kutnohorskou nemocnici (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	13. 02.	Udílení svátosti pomazání nemocných
Po	14. 02.	<i>Každý z jiné planety</i> : beseda s Karlem Řežábkem v rámci Národního týdne manželství (19:00 – křesťanské společenství)
Pá	18. 02.	Společenství dětí od 11 do 14 let (19:00 – arciděkanství)
Pá	18. 02.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (21:00 – kostel sv. Jakuba)
So	19. 02.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (09:00 – Sedlec)
Ne	20. 02.	Sbírka na Svatopetrský haléř
Ne	20. 02.	Mše svatá pro děti (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	25. 02.	Odevzdání závěrů ze synodálních skupinek
	25. – 27. 02.	Duchovní obnova pro ženy ve Slavoňově
Ne	27. 02.	Kartička na četbu Nového zákona

CHYSTÁ SE

So	12. 03.	Seminář o evangelizaci v Hradci Králové
Ne	13. 03.	Završení synodálního procesu ve farnosti
	18. – 20. 03.	Duchovní obnova pro muže ve Slavoňově